

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **J. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 14.12.2010, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 4.8.2010, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14.12.2010 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 4.8.2010. Tímto rozhodnutím žalobkyni snížila invalidní důchod

tak, že jí náleží od 18.9.2010 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, neboť žalobkyni podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 10.3.2010 poklesla její pracovní schopnost pouze o 45%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala nesprávné posouzení zdravotního stavu a požadovala znovu jeho přezkoumání, jelikož její zdravotní stav se zhoršuje po stránce fyzické i psychické a není schopna pracovní činnosti. Navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 14.12.2010 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 15.4.2011, jakož i spisem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 21Cad 102/2007 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně pobírala invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Dne 10.3.2010 byla při kontrolní lékařské prohlídce posouzena lékařem posudkové služby OSSZ v Karviné se závěrem, že se již nejedná o invaliditu třetího stupně, a že jde o invaliditu prvního stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u ní 45%. Na základě tohoto posouzení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 4.8.2010, proti němuž žalobkyně podala námitky s tím, že od doby přiznání invalidního důchodu se její zdravotní stav zhoršil a není pravdou, že by docházelo naopak k jeho zlepšení. Dne 22.11.2010 byla žalobkyně posouzena lékařem ČSSZ s tímtež závěrem, že míra poklesu její pracovní schopnosti činí podle kapitoly V, položky 1, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., 45%. Na to žalovaná vydala napadené rozhodnutí, jímž námitky žalobkyně zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 4.8.2010.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. P. a neurologa MUDr. S., jakož i z řady odborných lékařských nálezů v posudku uvedených, zejména psychiatrů MUDr. V. a W., včetně úplné spisové

dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně schizoafektivní poruchu depresivního typu, středně těžkou, s ojedinělými atakami, přetrvávající reziduální symptomatikou a narušení výkonu denních aktivit. Dále jde o lehkou mentální retardaci (IQ 69), chronický algický vertebrogenní syndrom páteře, stav po stabilizační operaci segmentu L5/S1 a obezitu. Tento stav posudková komise podřadila pod kapitolu V, položku 3, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., dle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti horní hranici této položky 45% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. Posouzení lékařem OSSZ v Karviné považuje PK MPSV ČR za nadhodnocené, protože zdravotní stav je z dlouhodobého hlediska zvládán ambulantně, hospitalizace do té doby byla pouze jednou. Nikdy se nejednalo o těžkou poruchu.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 21Cad 102/2007 bylo zjištěno, že rozsudkem ze dne 3.7.2008 bylo zrušeno rozhodnutí žalované ČSSZ ze dne 18.4.2007 pro vady řízení, jímž byl žalobkyní odňat plný invalidní důchod od 18.4.2007 (podle § 56 odst. 1 písm. a/ zákona č. 155/1995 Sb. ve znění platném do 31.12.2009).

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 14.12.2010 již byla invalidní pouze v prvním stupni. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 45% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobkyně.

Pokud v průběhu řízení došlo k dalšímu zhoršení zdravotního stavu žalobkyně, jak by o tom svědčily zejména informace manžela žalobkyně, že tato je opětovně hospitalizována v Psychiatrické léčebně v Opavě od 25.5.2011 a také zpráva této léčebny o tom, že propuštěna byla dne 22.6.2011, k tomu soud uvádí, že bylo nutno postupovat v souladu s ustanovením § 75 s.ř.s., podle něhož soud hodnotí skutkový (zdravotní) a právní stav k datu, kdy bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu, tedy k 14.12.2010.

Jelikož žalobkyně k datu 14.12.2010 neplnila zákonné podmínky invalidity třetího stupně podle ust. § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a domáhala se zrušení napadeného rozhodnutí žalované, jímž byl snížen stupeň invalidity, krajskému soudu nezbylo než žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 12. prosince 2011

Samosoudkyně:

JUDr. Miroslava Ježoviczová